

GEZ**KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO**

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

budynek mieszkalny

2. Czas powstania

1891 - 1914, przeb. po 1945r.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

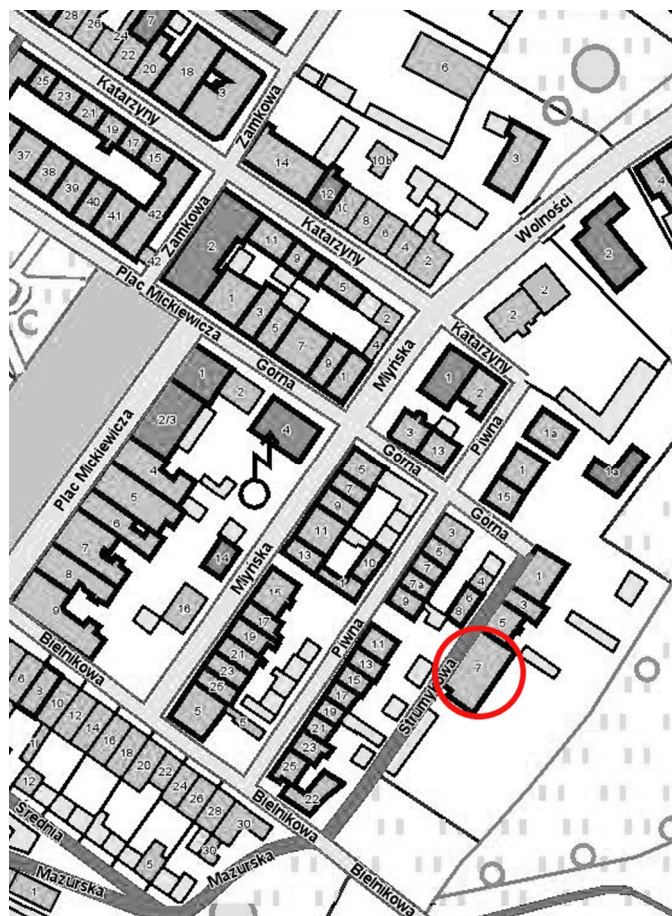
4. Adres

ul. Strumykowa 7
13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie**powiat:** działdowski**gmina:** Działdowo**obręb:** 0001 Działdowo
działka nr: 1278

6. Formy ochrony

**Ustawa z d. 23.07.2003 o
ochronie zabytków i opiece
nad zabytkami (art. 7)**
- Założenie Urbanistyczne
Starego Miasta Działdowa -
decyzja z 22.08.1960r. (A-530)**Ustalenia ochrony w MPZP
Miasta Działdowo - Uchwała nr
XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w
Działdowie z 24.05.2002r. wraz
z późniejszymi zmianami****Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo
budowlane (art. 39. ust. 3)**
- Gminna Ewidencja Zabytków7. Opracowanie karty adresowej
autor: Anna Majewska
data: grudzień 2013r.*Anna Ulejewska*

9. Fotografia dodatkowa

10. Opis architektoniczny

Obiekt założony na planie prostokąta, całkowicie przebudowany, 2-kondygnacyjny, murowany, otynkowany. Dach trypolaciowy kryty blachodachówką. Na elewacji bocznej 1-kondygnacyjna dobudówka kryta blachodachówką, z otworem drzwiowym, drzwi jednoskrzydłowe, drewniane, deskowane współczesne. Fasada podkreślona cokołem z cegły klinkierowej i dekorowana fragmentarycznie gzymsem kordonowym; symetrycznie dekorowana współczesnymi boniowanymi lizenami w narożnikach do drugiej kondygnacji i wokół otworu drzwiowego do połaci dachowej. Otwór drzwiowy z daszkiem i nadświetlem, drzwi jednoskrzydłowe, współczesne. Stolarka okienna: okna dwuskrzydłowe, PCV.

11. Stan zachowania

Budynek całkowicie przebudowany.

12. Historia miejscowości lub obiektu

Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r. miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.

13. Uwagi

Przywrócić utracone cechy historyczne obiektu.